

SADRŽAJ

UVOD	7	11	42
PŠENICA		12	43
Hlebom nahranići hlebom izgđiti		12	43
Stari narodni lekari		14	44
Spoljašnja upotreba		14	44
Mastitits		14	45
Zatvori		14	45
Staračka nemoc i sredstvo za jačanje		15	45
Sredstvo protiv iznenadnosti, toničnog umora		15	46
Ža dobrološćanje apetita		15	46
Nesantica		15	47
RAŽ		16	47
Lekar sa polja		18	47
Lečenje razenim makinjama		18	47
Težak bronhitis		19	48
Bonta protiv gojanosti		19	48
Sredstvo za jačanje kod staračke nemoci		21	48
Sredstvo za smrštenje		21	48
Uzale, opokoline, svrab i osip na koži, rane		21	49
i osetljiva koža		21	49
Fazne bolesti		22	49
PROSO		23	50
Konist prosa za čovekovo zdravlje		24	50
Sredstvo za mšavljenje		25	50
Dijabetes		25	50
KUKURUZ		27	51
Isceljujuća "svilja"		30	51
Elikfir zdravila		31	51
Kukuruzno ulje		32	51
HELJDA		34	52
Vrući oblozi i nelemi		37	52
Skleroza krvnih sudova, kašali		38	52
Za starije i gojazne		38	52
Nizak nivo hemoglobina		39	52
Gastritis		40	52
Dijabetes		40	52
JEĆAM		52	53
Za želudac i creva		52	53
Interesantno za žene		52	53
Caj od ječmenog slada		52	53
Dijabetes		52	53
Za prehranu odgođaci		52	53
Iznemoglosti i slab organizam		52	53
Kupka		52	53
Kašali		52	53
Jak kašali		52	53
Spazme		52	53
Uputa pluća		52	53
Cistitis		52	53
Zeludčni problemi		52	53
Upale želuca, digestivnog trakta i		52	53
gonjih disajnih puteva		52	53
Zatvori		52	53
Hronični zatvori		52	53
Specijalno za muškarce		52	53
Hronična upala močaknica puteva kod muškaraca		52	53
Kupka protiv kožnih bolesti		52	53
Vitamininsko sredstvo za jačanje, toniziranje		52	53
OVAS		52	53
Za poboljšanje kardiovaskularnog i nervnog		52	53
sistema, jačanje metabolične		52	53
Kardiovaskularne bolesti		52	53
Tuberkuloza, iznenadnosti, organizma,		52	53
stanja posle teške bolesti		52	53
Tuberkuloza, upala pluća		52	53
Kašali, bronhitis, atonija (gubitak glasa usled prehlade),		52	53
bronhijalna astma		52	53
Skleroza, gojaznost, alergije,		52	53
poboljšanje razmene soli,		52	53
Nefritis		52	53
Upala, digestivnog trakta, proliv,		52	53
Zastoj, momenja kod dece		52	53
Neurastenia		52	53
Sredstvo za jačanje		52	53
Sredstva za smirenje		52	53
Protiv nesanicice		52	53
Depresivna stanja		52	53
Uzbudjenje, polaćana razočarjivost		52	53
Kada skće pritisak		52	53
Hiperentzia		52	53
Suvršna težina		52	53
Protiv gojaznosti		52	53
Dijabetes		52	53
Problemi digestivnog trakta		52	53
Smanjena kiselost želudčnog soka		52	53
Zatvori		52	53
Materizam		52	53
Otocci na nogama i vodene bolesti različitog uzroka		52	53

UVOD

Otoc na nogama	64
Sredstvo za mokrenje	64
Eubrejni bolesti	65
Kamen u bubrezima	65
Ostar i kronični nefritis	65
Cistitis	65
Oblinna menstruacija	66
Klimaks	66
Angina	66
BUNDEVA	67
Sredstvo protiv glisti	68
SUNCOKRET	70
Za lečenje i preventivu ateroskleroze	71
Kasali	72
Atritris	72
Hibertenzija	72
Sredstvo protiv zločudnih tumora	72
Rak želuca	73
Curenje iz nosa	73
SUSAM	74
Za jačanje potencije kod muškaraca	75
LAN	76
Zavori	77
Protiv kameha u mokraći	77
Protiv nefritisa	78
Sredstvo za čišćenje bubrega	78
Radikultitis	78
Dijabetes	79
Protiv kožnih bolesti usled hroničnih zatvora	79
Kožne bolesti	79
Obrok na plućima	80
Bionititis	80
Angina	80
Skleroza	80
Narodno sredstvo protiv oticanja nogu	81
Mladacke bubulice	81
KIM	82
Meteorizam (gasovi)	83
Zavori	84
Nadutost stomaka kod dece	84
Proliv	84
Nedostatak apetita	84
Za jačanje apetita	85
Aterosklerozu	85
Bolesti srca i krvnog sistema	85
Hibertenzija	86
Prehlada	86

Veza između zdravlja i ishrane je očigledna. Proizvodnja hrane predstavlja bazu privredne delatnosti čovečanstva i 80% od toga pripada proizvodnji zrnastih kultura koje su temelj savremene civilizacije. 60-tih godina XX veka, dogodila se "zelena revolucija", vezana za korišćenje zrnastih kultura visokog urožaja, novih metoda dubrenja i mehanizacije. Međutim, to nije rešilo problem, jer se od sredine 80-tih godina, kolicina prouzvedenih zrnastih kultura po čoveku konstantno smanjuje. Sva istorija naših predaka pokazuje koliko se pažnje poslanjalo zrnastim kulturama i pre svega osnovnoj hrani – hlebu. Zbog toga ova knjiga ima za cilj da praktično pokaže tu višestruku korist koju crpimo iz zrnastih kultura i žitarica i njihov uticaj na život i zdravlje čoveka.

Seoski stanovnici su i do danas zadržali posebno poštovanje i odnos prema hlebu, simbolu bogatstva, izobilja i plodnosti. U narodnim legendama hleb je predstavljen kao Božji dar i kao samostalno, živo biće.

U prošlosti su Sloveni imali običaj da na stolu stalno drže veknu hleba. Ona je simbolizovala bogatstvo kuće,

LEĆENJE ŽITARICAMA

gostoljubivost, a takođe bila i znak božanskog pokroviteljstva, čuvanja ognjišta od zlih sila. Sve ove osobine su se rasprostirale i na ostale zrnaste kulture koje učestuju u ishrani čoveka: raž, ovas, kukuruz, heljdu i dr. Svaku od ovih kultura je čovek brižljivo istraživao, a korisne osobine beležio, koristio u svakodnevnom životu i delio sa drugima. Osim što su predstavljale osnovnu hranu, zrnaste kulture su podržavale očuvanje čovekovog zdravlja, pomažući mu u lečenju različitih bolesti i darujući spasenje od mnogih zdravstvenih problema.

Po narodnim vjerovanjima, od obraćanja prema hlebu zavisili su snaga, zdravlje i čovekova sreća. Na tu temu postoji mnogo sujeverja. Smatralo se npr. da ukoliko čovek pojede hleb koji je preostao iza drugoga, tada će od njega preoteti zdravlje i snagu. Takođe, kaže se da ne treba jesti iza leđa drugog čoveka: poješćemo njegovu snagu. Ukoliko za vreme jela dajete psu hleb, tada vas očekuje siromaštvo. Ne treba ostavljati nepojedene komadiće hleba – inače ćemo omršaviti – “on će nas pojesti, ili će nas juriti i na drugom svetu”, – govori se. Ukoliko iz usta ispadnu mrvice, to predskazuje skoru smrt. Kada na pod ispadnu mrvice, seljak ih podiže, poljubi i pojede, ili ih baci u vatru.

Hleb se često koristi kao svećani dar: osveštava se, a hlebom i solju se dočekuju dragi gosti ili mладenci po povratku iz crkve, posle venčanja, njime ugospćavaju u svećanim prilikama, ostavljaju kao žrtvu u polju, šumi i

UVOD

drugim mestima. Hlebom su hranili ne samo žive, već i mrtve. Stavljali su ga na grob, posipali grob mrvicama namenjujući ih pticama koje su simbolizovale dušu pokojnika. Ostavljao se i na krstu. Lomljenje hleba se uglavnom susreće u obredima vezanim za kult mrtvih. Hleb se takođe smatrao zaštitnikom: stavljao se u koleyku novorođenčeta, nosio na put za hranu, stavljao na mesto gde je ležao pokojnik da bi pobedio smrt i da umrli ne bi sa sobom poneo beričnost. Iznosio se na ulicu ukoliko je pretila opasnost od grada, da se zaštite usevi, sa hlebom u rukama se kružilo oko zgarišta ili su ga bacali u vatru da bi se zaustavio požar.

Hleb je predstavljao hranu života u svim vremenima što svedoči o misteriji zrna u čovekovom životu. Možda su se zato naši preci manje razboljevali, jer su se zdravije hranili?

Podimo u tajanstveni svet žitarica, upoznajmo ih pobliže i koristimo njihova blagodatna svojstva.

PŠENICA

Na teritoriji sadašnjeg Iraka, Irana, Jordana i Turske pšenica se gajila 7–8 hiljada godina p.n.e. U starom Sumeru postovali su boginju zrna Ašnan koja se predstavljala simbolom – pšeničnim klasjem.

Mi, Evropljani, možemo samo da saosećamo sa australijskim Aboridžinima koji do dolaska belih ljudi nisu znali za pravi hleb. Španci su uvezli pšenična zrna u Latinsku Ameriku tek 1528 godine; u Severnu Ameriku su došla mnogo kasnije – 1602 godine, a u Australiju – krajem XVIII veka.

Pšenični hleb je osnovni proizvod za ishranu u Evropi, Americi, Australiji i drugim zemljama Azije i Afrike. Više od 250.000 hektara na Zemlji zauzeto je pšenicom. Osim toga, ljudi ne mogu da zamisle život bez pšenice, testenina, a pšenične klice, stablo i mekinje su nezamenljiva hrana za domaće životinje.

Međutim, kada je sve počinjalo, čovek je koristio celo pšenično zrno. Zatim je neko smislio da se zrno može usitniti, a u dobijeno brašno se dodavala voda, smesa kuvala – pa se tako dobijala i prva kaša. Tek mnogo kas-

nije su se pojavile pšenične lepinje, a još kasnije vazdušast pšenični hleb.

Hlebom nahraniti, hlebom izlečiti

Što su rasprostranjениj određeni proizvodi i što su ljudi više tradicionalno navikli na njih, manje se interesuju o njihovim korisnim i lekovitim svojstvima. Isto se desilo i sa pšenicom. Malo ko pamti da pšenica, njeni zrno, i stabljika nisu samo hrana za čoveka i životinju, nego i lekovito sredstvo protiv mnogih nevolja.

Stari narodni lekarji

Smatralo se npr. da na mesto ujeda psa treba prisložiti sažvakano pšenično brašno. Osip na licu se takođe mazao smesom pšeničnog brašna, sirčeta i meda. Kuvana tečna kaša se koristila kao sredstvo protiv kašlja. Brašno, kuvano na vodi sa nanom, lečilo je disajne probleme.

Evo još nekih preporuka narodne medicine.

Vruć oblog od pšeničnog zrna ili brašna sa vinom je dobro stavljati na mlečnu žlezdu; to će **umiriti kašalj, otkloniti stvrdnuto mleko u grudima i činiće ga obilnim**. Pijenje čaja od pšeničnih mekinja, pomaže kod **čira mokračnog mehura**. Vrući oblozi od mekinja **smiruju bol u uhu**. Zagrejane mekinje je korisno stav-

ljati na stomak da bi se zaustavila crevna sluz, što takođe otklanja vetrove. Pri ekcemu se preporučuje mazanje tela mekinjama pomešanih sa sirčetom.

Pšenica pomaže i kod čireva na mokračnom mehuru. Oblozi od samlevenog kuvanog zrna korisni su protiv lišaja, mlađeža, kao i u otklanjanju modrica. Oblozi od mešavine brašna sa lanenim uljem pomažu kod tumora mokračnog mehura i ujeda besnog psa.

Poparu na mleku je korisno stavljati 3 puta na dan po 30–60 minuta na dojku dojlike ukoliko ima ranica (mastitis).

Pšenica je nezaobilazni deo dijetе za žene kod koje je došlo do prekida mesečnog ciklusa. Rasparene pšenične mekinje se u platenoj torbici stavljaju na stomak žene, kod **bohljih menstruacija**. Kuvana pšenica i čaj trebalo bi da piju žene koje pate od obilnih menstruacija. Svež sok od nedozrele pšenice se koristio za lečenje **neplodnosti** kod muškaraca i žena: pio se po 1/2 čaše 2–3 puta na dan 20 minuta pre jela.

Lekari su pre savetovali muškarima (za pojačanje polne potencije) da za vreme svakog jela piju čaj od pšeničnih mekinja koje su skuvane sa graškom.

Pšenični hleb se davao iznemoglim bolesnicima posle operacije i za vreme jakih i dugih groznica, posebno ako čovek pati od mučnine i povraćanja.

Spoljašnja upotreba

- * Jak svrhab polnih organa 2–3 puta na dan mogu se upražnjavati lagane topke (36 °C) sa pšeničnim mekinjama, u trajanju od 20 minuta.

Mastiis

- * Napraviti vruć oblog od gusto kuvanih pšeničnih mekinja u mleku i cvetova šumskog sleza uzetog u istoj količini. Prisloniti smesu na grudi (temperatura obloga mora biti 36 °C).

Zatvori

Protiv zatvora se preporučuju sledeća sredstva:

- * *2 kašike mekinja prelitи čašom vrućeg mleka. Posudu utopiti i držati 30–40 minuta. Jesi po 1/2 čaše mekinja ujutro i uveče od jednom, a proceduru nastaviti mesec dana.*

Staračka nemoć i sredstvo za jačanje

- * Uzeti punu kašiku pšeničnih mekinja, preliti sa 2 čaša ključale vode, kuvati 30–40 minuta na slaboj vatni. Dodati med po ukusu. Uzimati po 50 gr 3–4 puta na dan.

Sredstvo protiv iznemoglosti, hroničnog umora

- * 200 gr pšeničnih mekinja staviti u 1 l ključale vode, kuvati 1 sat, pa proceduti. Dodati med po ukusu. Uzimati po 1/2–1 čaše 3–4 puta na dan pre jela.

Za poboljšanje apetita

- * 2 kašike pšeničnih mekinja pomesati sa 1/2 čaše hladne, prokuvane vode. Ujutro u smesu iscediti sok od 1/2 limuna, dočati 1 kašiku mleka, 1 sitno iseckanu (oljuštenu) jabuku, posuti sa 2 kaške mlevenih orasa.

Nesanica

- * Ujutro, za vreme ručka i pre spavanja držati na čelu 30 minuta lepinju napravljenu od sredine (umutrašnjosti) hleba, uz dodatak svežih ili kiselih krastavčića samlevenih u kašicu, kiselim mlekom i glinom. Ovaj narodni recept u selima je poznat od davina.